

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 3.3.2021
COM(2021) 95 final

2021/0051 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om særafgiften "octroi de mer" i de franske regioner i den yderste periferi og om
ændring af afgørelse nr. 940/2014/EU**

{SWD(2021) 44 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) finder anvendelse på EU's regioner i den yderste periferi. Ikke desto mindre udelukkes de franske regioner i den yderste periferi fra moms- og punktafgiftsdirektivernes territoriale anvendelsesområde.

Bestemmelserne i TEUF, særlig artikel 110, tillader i princippet ingen afgiftsforskel i de franske regioner i den yderste periferi mellem lokale varer og varer med oprindelse i det franske hovedland, andre medlemsstater eller tredjelande. Artikel 349 i TEUF åbner dog mulighed for at indføre særlige foranstaltninger til fordel for disse regioner på grund af vedvarende ugunstige vilkår, der påvirker de i den yderste periferi beliggende regioners sociale og økonomiske situation. Disse foranstaltninger vedrører forskellige politikker, bl.a. skattepolitikken.

Særafgiften "octroi de mer" er en indirekte afgift, der udelukkende finder anvendelse i de franske regioner i den yderste periferi Martinique, Guadeloupe, Fransk Guyana, Réunion og Mayotte. Afgiften finder anvendelse på import af varer uanset deres oprindelse og leverancer af varer mod vederlag fra personer, der udøver produktionsaktivitet. Den anvendes i princippet på samme måde på varer, der fremstilles lokalt, og på importerede varer.

I medfør af Rådets afgørelse nr. 940/2014/EU af 17. december 2014¹ kan Frankrig imidlertid indtil den 31. december 2020 indrømme fritagelse for eller nedsættelse af særafgiften "octroi de mer" på bestemte varer, der fremstilles lokalt, er genstand for en betydelig import, der kan gøre det vanskeligt at opretholde den lokale produktion, eller er forbundet med ekstraomkostninger, som øger kostprisen i forhold til varer, der kommer udefra. Bilaget til førnævnte afgørelse indeholder listen over varer, for hvilke der kan indrømmes fritagelse for eller nedsættelse af afgiften. Afhængigt af den pågældende vare må afgiftsforskellen mellem lokalt producerede varer og andre varer ikke overstige 10, 20 eller 30 procentpoint.

Disse forskellige afgiftssatser har til formål at kompensere for de konkurrencemæssige ulemper, som regionerne i den yderste periferi lider under, og som medfører øgede produktionsomkostninger og følgelig en øget kostpris for lokalt fremstillede varer. Træffes der ikke særlige foranstaltninger, vil lokale varer være mindre konkurrencedygtige end varer, der kommer udefra, uanset transportomkostninger. Dette kan skade opretholdelsen af den lokale produktion, idet produktionsomkostningerne er højere på grund af de særlige vedvarende ugunstige vilkår i disse regioner.

Den 1. marts 2019 anmodede de franske myndigheder Kommissionen om at forlænge ordningen "octroi de mer" til efter den 31. december 2020.

Da Rådets afgørelse snart udløber, har Kommissionen på forhånd iværksat en ekstern undersøgelse for at vurdere den nuværende ordning og de potentielle virkninger af forskellige muligheder for perioden efter 2020. På grundlag af denne undersøgelse finder Kommissionen det berettiget at indrømme den ønskede forlængelse med forbehold af visse ændringer af den eksisterende ordning.

For at give de franske myndigheder mulighed for at indsamle alle de nødvendige oplysninger, (hvilket er blevet forsinket på grund af covid-19-sundhedskrisen), og for at give

¹ Afgørelse nr. 940/2014/EU af 17. december 2014 om særafgiften "octroi de mer" i de franske regioner i den yderste periferi (EUT L 367 af 23.12.2014, s. 1).

Kommissionen tid til at fremsætte et afbalanceret forslag, der tager hensyn til de involverede parter interesser, blev anvendelsesperioden for Rådets afgørelse nr. 940/2014/EU forlænget med seks måneder ved Rådets afgørelse (EU) 2020/1793 af 16. november 2020², dvs. indtil den 30. juni 2021 i stedet for den 31. december 2020.

I nærværende forslag fastlægges således den retlige ramme for særafgiften "octroi de mer" efter den 30. juni 2021 ved for perioden 1. januar 2022 til 31. december 2027 at oprette en ny undtagelsesordning med ændringer af de nuværende bestemmelser for at gøre ordningen mere fleksibel og gennemsigtig. Samtidig forlænges afgørelse nr. 940/2014/EU med seks måneder indtil den 31. december 2021 for at give Frankrig tid til i sin nationale lovgivning at gennemføre den nye ordning, der finder anvendelse fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2027.

Følgende foreslås ændret i den gældende ordning:

- (a) Fastlæggelse af kriterierne for udvælgelse af varer, der er omfattet af differentieret beskatning.

Varerne på listen er blevet udvalgt ud fra begrundelsen om ekstraomkostninger, der øger kostprisen for lokalt fremstillede varer i forhold til importerede varer, der gør lokalt fremstillede varer mindre konkurrencedygtige.

Såfremt:

- (1) den lokale produktion har en markedsandel på mindre end 5 %,
- (2) eller dens markedsandel er højere end 90 %

anmodes der om supplerende dokumentation, der vil kunne påvise hele eller dele af følgende omstændigheder:

- arbejdskraftintensiv produktion
- nystartet produktion og supplerende sortiment med henblik på at diversificere virksomhedens produktion
- strategisk produktion med henblik på lokaludvikling (f.eks. på områderne cirkulær økonomi som f.eks. forarbejdning af træ, nyttiggørelse af biodiversitet og miljøbeskyttelse)
- innovativ produktion eller produktion med høj værditilvækst
- produktion, hvor afbrydelse af forsyningen af importerede varer kan være til skade for økonomien eller befolkningen i området som f.eks. byggematerialer og fødevarer
- produktion, der kun eksisterer, hvis den har en dominerende stilling på markedet på grund af markedets ringe udstrækning i regionerne i den yderste periferi
- produktion af medicinsk udstyr og personlige værnemidler, der er nødvendige for at håndtere sundhedskriser.

² Rådets afgørelse (EU) 2020/1793 af 16. november 2020 om ændring af afgørelse nr. 940/2014/EU om særafgiften "octroi de mer" i de franske regioner i den yderste periferi for så vidt angår dens anvendelsesperiode (EUT L 402 af 1.12.2020, s. 21).

- (b) Indførelse af to maksimale differentieringssatser på 20 % og 30 % i stedet for de nuværende tre. Den tilladte afgiftsforskel bør dog ikke overstige de fastlagte ekstraomkostninger.
- (c) Forhøjelse af grænseværdien for anvendelse af "octroi de mer"-afgiften til 550 000 EUR. Med den ordning, der foreslås, vil erhvervsdrivende med en årsomsætning under denne grænseværdi ikke være underlagt særafgiften "octroi de mer". De kan til gengæld ikke fratrække den afgift, der allerede er blevet pålagt i de foregående omsætningsled. Formålet er at fritage små landbrugere, lette deres administrative byrde og støtte deres udvikling. Denne foranstaltning er berettiget på grund af sin svage budgetmæssige indvirkning³ og ringe konkurrenceforvridning i lyset af, at kun et begrænset antal økonomisk aktører vil være berørt⁴.
- (d) Erstatning af midtvejsrapporten med en rapport pr. 30. september 2025, der som minimum skal indeholde de oplysninger, der er anført i afgørelsens bilag II. Disse oplysninger danner grundlag for arbejdet med fornyelse af ordningen. Dette forslag sigter også mod at mindske den byrde, der er forbundet med unødigt hyppig evaluering, og at øge nytten og effektiviteten af overvågnings- og evalueringsaktiviteterne.

Hvad angår bestemmelsen af de ekstraomkostninger, som den differentierede afgift skal kompensere for, har de franske myndigheder for hver firecifret position i toldtariffen fremlagt et skøn over de lokale virksomheders ekstraomkostninger, som hovedsagelig er følgende: leveringsomkostninger, lønninger, højere energipriser, finansielle omkostninger til opretholdelsen af et større lager, højere vedligeholdelsesomkostninger, underudnyttelse af produktionsudstyr, højere finansieringsomkostninger.

Bilaget til afgørelsen indeholder en liste over varer, for hvilke der kan indrømmes fritagelse for eller nedsættelse af "octroi de mer"-afgiften. Afhængigt af den pågældende vare må afgiftsforskellen mellem lokalt producerede varer og andre varer ikke overstige 20 eller 30 procentpoint. Bilagets del A indeholder en liste over de varer, for hvilke afgiftsforskellen ikke må overstige 20 procentpoint, og del B de varer, for hvilke afgiftsforskellen ikke må overstige 30 procentpoint.

De varer, der fremgår af bilaget, er hovedsagelig de samme som dem, der fremgår af bilaget til Rådets afgørelse nr. 940/2014/EU. En fuldstændig revision af listerne har imidlertid ført til, at en række varer er blevet fjernet, idet det ikke længere var berettiget at anvende differentieret beskatning. Til gengæld er der tilføjet varer, der ikke fremgår af afgørelse nr. 940/2014/EU, men for hvilke der er opstartet en ny produktion, eller produktionen har udviklet sig. Endelig er en række varer blevet bevaret på listerne, men den tilladte afgiftsforskel er blevet forhøjet eller reduceret for at tage hensyn til udviklingen i ekstraomkostningerne.

³ Indtægterne i forbindelse med pålæggelse af en afgift på virksomheder, hvis omsætning er mellem 300 000 EUR og 550 000 EUR, vurderes til kun 1,22 mio. EUR i 2019, dvs. ca. 0,1 % af det samlede provenu fra "octroi de mer"-afgiften (1,2 mia. EUR).

⁴ Det samlede antal berørte virksomheder er 222.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

I meddelelsen fra 2017 om et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi⁵ understreges det, at regionerne i den yderste periferi fortsat står over for alvorlige vanskeligheder, hvoraf mange har varig karakter. I denne meddelelse beskriver Kommissionen sin nye tilgang til, hvordan man kan styrke udviklingen i regionerne i den yderste periferi ved at udnytte deres aktiver og de muligheder, som opstår takket være nye drivkræfter for vækst og jobskabelse.

I den forbindelse er formålet med dette forslag at fremme en lokal produktion og dermed fremme beskæftigelsen i de franske regioner i den yderste periferi. Med dette forslag genoprettes den lokale produktions konkurrenceevne ved at kompensere for de ugunstige vilkår som følge af dens geografiske og økonomiske situation. Det supplerer det særlige program for bestemte regioner som følge af disses afsides beliggenhed og ø-karakter (POSEI)⁶, der har til formål at støtte den primære sektor og råvareproduktionen, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF)⁷ og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)⁸, som omfatter en supplerende særlig tildeling som godtgørelse for ekstraomkostningerne i regionerne i den yderste periferi, der følger af deres vedvarende ugunstige vilkår.

Desuden har hensynet til den nødvendige overensstemmelse med reglerne på det landbrugspolitiske område medført, at man ikke anvender differentieret beskatning for alle fødevarer, der tildeles støtte i henhold til kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og navnlig af den særlige forsyningsordning.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget stemmer overens med strategien for det indre marked fra 2015⁹, hvor Kommissionen satte sig for at skabe et stærkere og mere retfærdigt indre marked til gavn for alle interessenter. Et af målene med den foreslåede foranstaltning er at mindske de ekstraomkostninger, som virksomheder i den yderste periferi konfronteres med, og som står i vejen for deres fulde deltagelse i det indre marked. Da den berørte produktion i de franske regioner i den yderste periferi er forholdsvis begrænset, forventes der ingen negative konsekvenser for det indre markeds rette virkemåde.

⁵ COM(2017) 623 final.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond.

⁹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne" [COM(2015) 550 final], s. 4.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 349 i TEUF. Denne bestemmelse sætter Rådet i stand til at vedtage særlige bestemmelser med henblik på at fastsætte betingelserne for anvendelsen af traktaterne i regionerne i EU's yderste periferi.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Rådet har enekompetence til på grundlag af artikel 349 i TEUF at vedtage særlige foranstaltninger med henblik på at tilpasse anvendelsen af traktaterne, herunder de fælles politikker, i regionerne i den yderste periferi på grund af de vedvarende ugunstige vilkår, der påvirker den sociale og økonomiske situation i disse regioner i EU's yderste periferi. Dette gælder også for indrømmelse af undtagelser fra artikel 110 i TEUF. Forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

• Proportionalitetsprincippet

Dette forslag er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som fastsat i artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union. Dette forslag gælder kun for varer, for hvilke det er påvist, at den lokale produktion indebærer ekstraomkostninger.

Den maksimale afgiftsforskel for hver enkelt vare, som dette forslag omhandler, er ligeledes begrænset til det strengt nødvendige set i forhold til de ekstraomkostninger, som den pågældende lokale produktion indebærer. Afgiftsbyrden på de varer, der importeres til de franske regioner i den yderste periferi, er ikke større, end hvad der er nødvendigt for at kompensere for de lokalt producerede varers ringere konkurrenceevne over for disse varer og på den måde nå traktatens mål om et effektivt og velfungerende indre marked.

• Valg af retsakt

Det foreslås at erstatte Rådets afgørelse nr. 940/2014/EU med en rådsafgørelse.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Anvendelsesområdet for særavgiften "octroi de mer" er tilpasset de berørte økonomiske aktørers behov. Formålet med denne ordning er at støtte lokale varer ved at mindske forskellen i konkurrenceevne for lokale varer i forhold til varer, der ikke har oprindelse i disse regioner, på grund af vedvarende ugunstige vilkår, der øger produktionsomkostningerne og dermed kostprisen for lokalt fremstillede varer. Særavgiften "octroi de mer" kompenserer for ca. halvdelen af ekstraomkostningerne. De forskellige afgiftssatser for perioden 2014-2020 har vist sig at stå i et rimeligt forhold til de beregnede ekstraomkostninger¹⁰.

Det fremgår af den kvantitative dataanalyse i den eksterne undersøgelse, at den lokale produktion ville klare sig meget dårligere uden "octroi de mer"-afgiften. Det anslås, at ca. 37 % af værdien af de produkter, der er omfattet af differentieret beskatning (ca. 850 mio.

¹⁰ Der er blevet konstateret meget få tilfælde (der udgør 0,6 % af relevante varer) af overkompensation (mindre end 3 procentpoint i gennemsnit), som skyldes nye beregninger af ekstraomkostningerne (i 2020).

EUR), kan tilskrives ordningen med differentieret beskatning, med positive virkninger på beskæftigelsen — som er steget i de sektorer, der har været omfattet af særafgiften "octroi de mer" siden 2014 (sammenlignet med et fald i de sektorer, der ikke har været omfattet af afgiften) — og på antallet af aktive virksomheder, der er steget med ca. 1,7 % i samme periode (mod et globalt fald på 3 %). Derimod er der ingen dokumentation for indvirkningen på investeringerne og diversificeringen af den lokale produktion. Cost-benefit-forholdet for særafgiften "octroi de mer" er overordnet set positivt, idet forøgelsen af den lokale produktion takket være den differentierede beskatning er 2,5 gange højere end foranstaltningens "omkostninger".

Anvendelsen af særafgiften "octroi de mer" har ikke medført nogen importsubstitution. I praksis er der for størstedelen af de lokale varer, der er omfattet af differentieret beskatning, med tiden registreret et tab af markedsandele, hvilket bekræfter, at særafgiften "octroi de mer" mere er en foranstaltning, der mindsker tabet af konkurrenceevne for den lokale produktion end et redskab til udvikling.

Hvad angår virkningerne af den differentierede beskatning under særafgiften på forbrugerpriserne og på leveomkostningerne i de franske regioner i den yderste periferi viser den eksterne undersøgelse, at disse virkninger er af ringe omfang, idet den ekstraafgift, der opkræves af varer, der er omfattet af differentieret beskatning, ikke overstiger 1,5 % af det endelige forbrug i de franske regioner i den yderste periferi.

Endelig fremgår det af analysen af regionale handelsdata, at den differentierede beskatning under særafgiften "octroi de mer" kun i ringe grad påvirker importmængden fra landende i CARIFORUM og i det østlige og det sydlige Afrika. Endvidere vil en eventuel fuldstændig afskaffelse af særafgiften "octroi de mer" have en meget begrænset virkning på importen af varer fra disse lande (ca. 2 mio. EUR) men til gengæld have en meget omfattende negativ virkning på den lokale produktion (ca. 300 mio. EUR). Dette vil især være til gavn for eksportører i EU og tredjelande, der ikke er en del af CARIFORUM og det østlige og det sydlige Afrika.

- **Høring af interesserede parter**

Inden for rammerne af dette initiativ blev der gennemført en omfattende høring af de vigtigste politiske og økonomiske aktører, hvilket omfatter interview (80) og besøg i tre regioner (Réunion, Guadeloupe og Martinique), samt en undersøgelse blandt virksomheder beliggende i disse franske regioner i den yderste periferi (196). Dette dækker alle de fem berørte regioner. Denne målrettede undersøgelse (online) af de økonomiske aktører blev hovedsageligt rundsendt via brancheorganisationer, der er aktive i de forskellige områder, men ligeledes via direkte henvendelser til 15 420 virksomheder, der er udvalgt fra handelskamrenes virksomhedsregistre.

Under høringen blev opmærksomheden henledt på nødvendigheden af at sikre en passende dækning og en god balance mellem de berørte parter. Høringen havde især til formål at inddrage alle berørte offentlige myndigheder på forskellige forvaltningsniveauer (centralt og lokalt) og kompetenceområder (myndigheder, der er ansvarlige for udarbejdelsen af politikker, skatte- og toldmyndigheder, statistiske kontorer, osv.). Høringen henvendte sig desuden til repræsentanter fra de lokale erhvervssektorer — dvs. dem, der er omfattet af den differentierede beskatning under særafgiften "octroi de mer" — og handels- og servicesektorerne, der er direkte eller indirekte berørt af denne ordning for differentieret beskatning.

- **Konsekvensanalyse**

Konsekvensanalysen udarbejdes i to trin: en ex post-evaluering af den nuværende ordning og en fremadskuende analyse. Denne konsekvensanalyse af de potentielle virkninger af at videreføre og eventuelt ændre den nuværende ordning er blevet indarbejdet i et analysedokument med en evaluering af ordningen knyttet som bilag. Dette dokument er udarbejdet på grundlag af en ekstern undersøgelse og oplysninger fra de franske myndigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen indvirkning på EU-budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ordningen vil finde anvendelse i seks år indtil den 31. december 2027. Det er imidlertid nødvendigt at evaluere ordningens resultater inden denne dato.

Derfor skal Frankrig senest den 30. september 2025 fremlægge en rapport om gennemførelsen af den omhandlede afgiftsordning for perioden 2019 til 2024¹¹. Rapporten skal indeholde følgende:

- oplysninger om ekstraomkostninger forbundet med produktionen
- eventuel konkurrenceforvridning og følgevirkningerne for det indre marked
- nødvendige oplysninger til evalueringen af ordningen ud fra kriterier om effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng med EU's andre politikker og europæisk merværdi.

I forbindelse med rapporten indhentes der input fra alle berørte parter om niveauet for og udviklingen af ekstra produktionsomkostninger, efterlevelsedomkostninger og eventuelle tilfælde af markedsforvridning.

For at sikre at de oplysninger, som de franske myndigheder indsamler, indeholder de data, der er nødvendige for, at Kommissionen kan træffe en informeret beslutning om ordningens gyldighed og levedygtighed i fremtiden, har Kommissionen udarbejdet specifikke retningslinjer for de krævede oplysninger. Disse oplysninger fremgår af forslagets bilag II. Disse retningslinjer svarer så vidt muligt til andre lignende gældende ordninger i EU's regioner i den yderste periferi.

De gør det muligt for Kommissionen at bestemme, om de omstændigheder, der ligger til grund for ordningen for differentieret beskatning under "octroi de mer"-afgiften, stadig gør sig gældende, om de skattefordele, som er indrømmet Frankrig, fortsat er proportionelle, og om det er muligt at indføre alternative foranstaltninger til denne ordning, som tager hensyn til dens internationale dimension.

Når de franske myndigheder har fremlagt overvågningsrapporten, vil Kommissionen evaluere virkningerne af den differentierede beskatning og nødvendigheden af at foretage ændringer.

¹¹ Rapporten skal indeholde oplysninger for 2019, således at der kan fastlægges et referencegrundlag, og at Kommissionen kan undersøge ordningens indvirkning i perioden efter 2021. Rapporten skal om muligt indeholde de seneste oplysninger til og med 2024.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Denne del er ikke relevant, idet bestemmelserne i forslaget taler for sig selv.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE**om særafgiften "octroi de mer" i de franske regioner i den yderste periferi og om ændring af afgørelse nr. 940/2014/EU**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 349,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹,
 efter en særlig lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bestemmelserne i traktaten, der finder anvendelse på de franske regioner i den yderste periferi, tillader i princippet ingen afgiftsforskelle mellem lokale varer og varer med oprindelse i det franske hovedland eller andre medlemsstater. Artikel 349 i traktaten åbner dog mulighed for at indføre særlige foranstaltninger til fordel for disse regioner i den yderste periferi på grund af de vedvarende ugunstige vilkår, der påvirker disse regioners sociale og økonomiske situation.
- (2) Der bør derfor vedtages særlige foranstaltninger for bl.a. at fastsætte betingelserne for anvendelsen af traktaten i disse regioner i den yderste periferi. Disse foranstaltninger skal vedtages under hensyntagen til de særlige karakteristika og begrænsninger i disse regioner, men uden at de underminerer EU-rettens integritet og sammenhæng, herunder det indre marked og de fælles politikker. De ugunstige vilkår, som de franske regioner i den yderste periferi lider under, nævnes i traktatens artikel 349: den fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund, deres lille areal, deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold og deres afhængighed af nogle få produkter. Disse ugunstige vilkår medfører, at regionerne i den yderste periferi bl.a. er kendetegnet ved en afhængighed af import af råstoffer og energi, et behov for at opbygge større lagre, et beskedent lokalt marked kombineret med en svag eksportaktivitet. Alle disse konkurrencemæssige ulemper medfører højere produktionsomkostninger og dermed en højere kostpris for lokalt producerede varer, således at disse i fraværet af særlige foranstaltninger ville være mindre konkurrencedygtige end varer udefra, selv når der tages hensyn til de omkostninger, der er forbundet med transporten til de franske regioner i den yderste periferi. Dette kan skade opretholdelsen af den lokale produktion. Det er derfor nødvendigt at træffe specifikke foranstaltninger med henblik på at styrke det lokale erhvervsliv og øge dets konkurrenceevne.
- (3) I medfør af Rådets afgørelse nr. 940/2014/EU¹ kan Frankrig indtil den 30. juni 2021 for at genoprette lokalt fremstillede varers konkurrenceevne indrømme fritagelse for

¹ EUT C af , s. .

eller nedsættelse af særafgiften "octroi de mer" på bestemte varer fra de franske regioner i den yderste periferi Martinique, Guadeloupe, Fransk Guyana, Réunion og Mayotte, der produceres lokalt, er genstand for betydelig import, der kan gøre det vanskeligt at opretholde den lokale produktion, og der er forbundet med ekstraomkostninger, som øger kostprisen i forhold til varer, der kommer udefra. Bilaget til førnævnte afgørelse indeholder listen over varer, for hvilke der kan indrømmes fritagelse for eller nedsættelse af afgiften. Afhængigt af den pågældende vare må afgiftsforskellen mellem lokalt producerede varer og andre varer ikke overstige 10, 20 eller 30 procentpoint.

- (4) Frankrig har anmodet om fra den 1. juli 2021 at opretholde en ordning svarende til ordningen i afgørelse nr. 940/2014/EF. Frankrig anfører, at de tidligere nævnte konkurrencemæssige ulemper fortsat gør sig gældende, og at afgiftsordningen i medfør af Rådets afgørelse nr. 940/2014/EU har gjort det muligt at bevare og i visse tilfælde udvikle den lokale produktion og at den ikke har forstyrret udenrigshandlen eller medført overkompensation af ekstraomkostningerne for virksomhederne.
- (5) I den forbindelse har Frankrig for hver af de fem berørte regioner i den yderste periferi meddelt Kommissionen lister over varer, for hvilke landet agter at anvende differentieret beskatning på højst 20 eller 30 procentpoint, afhængigt af om de er lokalt produceret eller ej. Den franske region i den yderste periferi Saint-Martin er ikke berørt.
- (6) Med nærværende afgørelse gennemføres bestemmelserne i traktatens artikel 349, og Frankrig gives tilladelse til at anvende differentieret beskatning på varer, for hvilke det er påvist, at de for det første er genstand for en lokal produktion, at de for det andet er genstand for betydelig import (herunder fra det franske hovedland og andre medlemsstater), der kan gøre det vanskeligt at opretholde den lokale produktion, og endelig at den lokale produktion er forbundet med ekstraomkostninger i forhold til importerede varer, der gør lokalt fremstillede varer mindre konkurrencedygtige. Den tilladte afgiftsforskel bør ikke overstige de angivne ekstraomkostninger.
- (7) I de tilfælde hvor den lokale produktion har en markedsandel på mindre end 5 % eller hvor importen udgør mindre end 10 %, er der anmodet om supplerende dokumentation, som kan påvise hele eller dele af følgende omstændigheder: tilstedeværelsen af arbejdskraftintensiv produktion, nystartet produktion eller supplerende sortiment med henblik på at diversificere virksomhedens produktion, strategisk produktion med henblik på lokaludvikling (f.eks. på områderne cirkulær økonomi, nyttiggørelse af biodiversitet og miljøbeskyttelse), innovativ produktion eller produktion med høj værditilvækst, produktion, hvor afbrydelse af forsyningen af importerede varer kan være til skade for økonomien eller befolkningen i området, produktion, der kun eksisterer, hvis den har en dominerende stilling på markedet på grund af markedets ringe udstrækning i regionerne i den yderste periferi, og produktion af medicinske produkter og personlige værnemidler, der er nødvendige for at håndtere sundhedskriser. Anvendelsen af disse principper vil gøre det muligt at iværksætte bestemmelserne i traktatens artikel 349 uden at gå videre, end hvad der er strengt nødvendigt, og uden at give en uberettiget fordel til lokalproduktionen for således ikke at underminere EU-rettens integritet og sammenhæng, herunder opretholdelsen af lige konkurrencevilkår i det indre marked og en ensartet statsstøttepolitik.

¹ Rådets afgørelse nr. 940/2014/EU af 17. december 2014 om særafgiften "octroi de mer" i de franske regioner i den yderste periferi (EUT L 367 af 23.12.2014, s. 1).

- (8) For at forenkle og lette den byrde, der pålægges de små virksomheder, men ligeledes for at støtte deres udvikling, vil afgiftsfritagelserne og -nedsættelserne gælde alle erhvervsdrivende med en årlig omsætning over eller lig med 550 000 EUR. Erhvervsdrivende med en årsomsætning under denne grænseværdi er ikke underlagt særafgiften "octroi de mer", men kan til gengæld ikke fratrække den afgift, der allerede er blevet pålagt i de foregående omsætningsled.
- (9) Det gælder tilsvarende, ud fra hensynet til EU-lovgivningens indre sammenhæng, at der ikke må indrømmes differentieret beskatning for fødevarer, som der ydes støtte til i henhold til kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013¹. Denne bestemmelse skal forhindre, at virkningen af den landbrugsstøtte, der ydes i medfør af den særlige forsyningsordning, udlignes eller reduceres af en højere beskatning af de varer, der er omfattet af særafgiften "octroi de mer".
- (10) Formålserklæringen for særafgiften underbygger det opstillede sigte, som er at støtte de franske regioner i den yderste periferis samfundsøkonomiske udvikling, jf. afgørelse nr. 940/2014/EU. Det er en juridisk forpligtelse at indregne provenuet af denne afgift i de franske regioner i den yderste periferis økonomiske og skattemæssige system og anvende den til en strategi for økonomisk og samfundsmæssig udvikling, og herunder bistand til fremme af lokale aktiviteter.
- (11) Det er nødvendigt at ændre afgørelse nr. 940/2014/EU med henblik på at forlænge anvendelsesperioden for den undtagelse, der er givet tilladelse til, med seks måneder indtil den 31. december 2021. Denne frist vil give Frankrig mulighed for at gennemføre nærværende afgørelse i sin nationale lovgivning.
- (12) Ordningens varighed bør fastsættes til seks år indtil den 31. december 2027. For at Kommissionen kan evaluere, om betingelserne for undtagelsen fortsat er opfyldt, bør Frankrig senest den 30. september 2025 forelægge Kommissionen en overvågningsrapport. Det er derfor nødvendigt at fastsætte den krævede struktur og det krævede indhold af denne rapport.
- (13) Af hensyn til retssikkerheden bør nærværende afgørelse finde anvendelse fra den 1. januar 2022, mens forlængelsen af undtagelsens anvendelsesperiode, der blev tilladt ved afgørelse nr. 940/2014/EU, bør træde i kraft den 1. juli 2021.
- (14) Denne afgørelse berører ikke en eventuel anvendelse af traktatens artikel 107 og 108

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Uanset traktatens artikel 28, 30 og 110 gives Frankrig tilladelse til indtil den 31. december 2027 at indrømme fritagelser for eller nedsættelser af særafgiften "octroi de mer" for de i bilag I anførte varer, der fremstilles lokalt i Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique, Mayotte eller Réunion, som er regioner i den yderste periferi som defineret i traktatens artikel 349. Sådanne fritagelser eller nedsættelser skal ske som led i strategien for økonomisk og social udvikling af de berørte regioner i den yderste periferi under hensyntagen til Unionens rammebestemmelser og bidrage til at fremme den lokale aktivitet, idet samhandelsvilkårene dog ikke må ændres i et sådant omfang, at den fælles interesse tilsidesættes.

2. Hvad angår den afgiftssats, der anvendes for tilsvarende varer med oprindelse uden for de berørte regioner i den yderste periferi, må de i stk. 1 omhandlede fritagelser eller -nedsættelser ikke medføre forskelle, der overstiger følgende:

a) 20 procentpoint for varer anført i del A i bilag I

b) 30 procentpoint for varer anført i del B i bilag I.

Frankrig forpligter sig til, at de fritagelser eller nedsættelser, der anvendes for de i bilag I anførte varer, hverken overstiger de angivne ekstraomkostninger eller de procentsatser, der er strengt nødvendige for at bevare, fremme og udvikle lokale økonomiske aktiviteter.

3. Frankrig anvender de i artikel 1 og 2 anførte skattefritagelser eller -nedsættelser på erhvervsdrivende med en årsomsætning over eller lig med 550 000 EUR. Erhvervsdrivende med en årsomsætning under denne grænseværdi er ikke underlagt "octroi de mer"-afgiften.

Artikel 2

De varer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, er blevet udvalgt, fordi de indebærer ekstraomkostninger, der øger kostprisen i forhold til importerede varer, der gør lokalt fremstillede varer mindre konkurrencedygtige.

Såfremt:

- (a) den lokale produktion har en markedsandel på mindre end 5 %,
- (b) eller dens markedsandel er højere end 90 %,

er der anmodet om supplerende dokumentation, der kan påvise hele eller dele af følgende omstændigheder:

- (1) arbejdskraftintensiv produktion
- (2) nystartet produktion og supplerende sortiment med henblik på at diversificere virksomhedens produktion
- (3) strategisk produktion med henblik på lokaludvikling
- (4) innovativ produktion eller produktion med høj værditilvækst
- (5) produktion, hvor afbrydelse af forsyningen af importerede varer kan være til skade for økonomien eller befolkningen i området
- (6) produktion, der kun eksisterer, hvis den har en dominerende stilling på markedet på grund af markedets ringe udstrækning i regionerne i den yderste periferi

- (7) produktion af medicinsk udstyr og personlige værnemidler, der er nødvendige for at håndtere sundhedskriser.

Artikel 3

De franske myndigheder anvender den samme afgiftsordning som den, der gælder for lokalt fremstillede varer, på varer, der er omfattet af den særlige forsyningsordning, der er omhandlet i kapitel III i forordning (EF) nr. 228/2013.

Artikel 4

Frankrig forelægger senest den 30. september 2025 Kommissionen en overvågningsrapport, der gør det muligt at evaluere, om betingelserne for anvendelsen af afgiftsordningen, jf. artikel 1, fortsat er opfyldt. Overvågningsrapporten skal indeholde de oplysninger, der er fastsat i bilag II.

Artikel 5

I artikel 1, stk. 1, i afgørelse nr. 940/2014/EU ændres datoen "30. juni 2021" til "31. december 2021".

Artikel 6

Nærværende afgørelse finder anvendelse fra den 1. januar 2022 med undtagelse af artikel 5, der finder anvendelse fra den 1. juli 2021.

Artikel 7

Denne afgørelse er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*